Akbaba

— Yine üç erkek bir kadına saldırmış...
— Şaşılacak şey... Bu erkekleri kim tahrik ediyor böyle!...

beyhude yere miyavlama !..

SANA sürülmüş fevkalâde lezzetli ekmeğimden hiç vermem !..

Hem de annem, çabuk büyümem için, kalorisi ve A,D vitamini bol SANA yememi söylüyor.

Sana

Kahvaltılık margarini

UNİLEVER - İŞ TÜRK LTD. ŞTİ. (BAKIRKÖY)

REKLÂM TİCARET

14 Cazip Renk

- DEKOLORE ETMEDEN
- EVVELCE YIKAMADAN
- TABİÎ PARILTI.

vel-çit Harika SAÇ BOYASI

SÜMERBANK

Yazı işlerini fiilen idare eden: Ahmet KOÇER
Teknik sekreteri : Selâmi Münir YURDATAP
Adres: Akbaba, Klodfarer caddesi, No: 8 - 10
Telefon : 21811 Belediye — İSTANBUL
Basıldığı Yer: Ercan Matbaası

AYI: 121 — CİLT: 5 — 8 TEMMUZ 1954 ★ PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR ★ SAHİBİ: YUSUF ZİYA ORTAÇ

Akbaba

siyasi mizah gazetesi

Seyahat

Size bir vecize söyleyim: Seyahat güzel şeydir!

Bunun neresi mi vecize?.. Bir kere, üç kelimelik kısa bir cümle sonra doğru... Eh, zamane vecizesinden de bundan fazlasını beklemeğe hakkınız yok.

Evet efendim, seyahat güzel şeydir.

Nereden mi biliyorum?.. İşittim!

Hani fakirin biri:

— Bal ile badem yemek çok lezzetli oluyor, demiş.

Sormuşlar:

— Hiç yedin mi?

— Hayır, demiş, yemedim ama, yiyenlerin yüzünü seyrettim!

Ben de sınır dışı çıkmadım ama, çıkanların halini görüyor, yazdıklarını okuyorum...

Bunca yıllık gazetecisin, bir kerecik olsun kafileye karışamadın mı? Demeyiniz. Eskiden bu seyahat Falih Rıfkı üstadın tekelindeydi: Parise mi? O.., Londraya mı? O... Moskovaya mı? Yine o...

Sonra?..

Şimdi de Turizm Kurumu yârânının avucunda!

Bizim Turizm Kurumunu bildiniz değil mi?.. Hani şu memlekete seyyah ithal edeceğine memleketten seyyah ihraç eden kurum!

İşte yine - ceplerinde yüzer liracıkla - dört yüz kişiyi Amerikaya yolcu etti. Hem de işe bir propaganda havası vererek ve kafile başına da Kurum başkanı Lütfi Kırdar'ı geçirerek...

Neymiş bu propaganda?..

Efendim, Kız Sanat Enstitüsünün Türk motiflerile süslü elbiseleri gösterilecekmiş.

Aman sevsinler... Ne propaganda, ne propaganda doğrusu...

Ayol, o sırma püsküllü, ipek nakışlı cepkenlerin, şalvarların propagandası kendi Türkiye mizde bile tutmuyor. Siz, Osmanlı vezirlerinin büyük üniformasını andıran o esvapları hangi kış balosunda, hangi yaz gardenpartide gördünüz, söyler misiniz bana?..

Bizim hayatımızda yeri olmayan o tarih olmuş ağır süsleri, işi ısmarlamacılıktan hazırcılığa dökmüş Amerikaya mı yapacağız?

Amerikada göz nurunun adı çoktan makine yağıdır!

Ne hacet, oldu olacak, propaganda namına sayın Kırdar'ın da sırtına tarihî bir cüppe, başına Kallâvî bir kavuk giydirip Tarsusa öyle bindirselerdi. Osmanlı vezirlerinin harem dairesine döndüğü rivayet edilen gemiye böyle bir Darüssaâde ağası yakışırdı elbet!

AKBABA

BİR VATANDAŞ, TATLI UYKUSUNDAN UYANIYOR:

Yolcu motörleri çok tehlikeli!

İSTİAB HADDİNİ AŞAN YOLCU MİKDARININ ARTMASI KARŞISINDA DÜN KADIKÖYLÜLER BİR MOTOR HAKKINDA ZABIT TUTTURDULAR

Memurlar arasında tasfiyeye başlanıyor

Bakanlıklarda listeler hazırlandı - Dün İçişleri Bakanlığında bir Genel Müdür bir müdür emekliye ayrıldı-Memurlarda umumi bir endişe var

Boğaz'da meçhul bir cisim

Gemilere dikkatli bulunmaları tavsiye olundu

Su baskınlarında 311 kişi öldü

Ayrıca 23 kişinin de yaralandığı bildiriliyor

Bafra'da korkunç cinayet

Efendisini öldüren bir çoban, cinayeti örtmek için evi de ateşe verdi

TOZ ŞEKERİN ÇUVALI KARA BORSADA 190 LİRAYA ÇIKTI

Fethiyede iki ırz düşmanı tevkif edildi

Şeker tevziatı Valiliklerin vesikası ile yapılacak

İLÂÇ SIKINTISI BİR FÂCİA HALİNE'

Ankara iptida Arap şehrine

Dün Ankarada üç mağazada tonlarca şeker bulundu ve tüccarlar Adliyeye verildi

Beş senedenberi görülmemiş sıcak dün şehri kasıp kavurdu

Alman takımına karşı mağlubiyetimiz

sele çok ciddidir!

İşlek caddelerin kaldırımları, işportacı t... dilenci hücumundan geçilemez hale geldi. İnşaatla... yollara taşıyor. Kaldırımlarda koyun sürüle...

...luğumuzun hiçbir sahasında it... oynanmasına aslâ müsaad...

Kırşehiri ilga eden tasarı ka... dildi

Sabahşerifler hayır olsun!..

(Necmi Rıza)

Olaylar Alaylar

KARABORSA

Kahvecilerde kahve ararsanız yok. Allah razı olsun karaborsa imdadımıza yetişir:

— Al istediğin kadar, iyilikten ne çıkar?

Hastanıza ilâç ararsanız, hiç bir yerde bulunmaz. Bereket karaborsaya:

— Al canım, al da dua et!...

Bakkallarda şeker yok. Karaborsa en dar zamanımızda yetişir:

— Al şekerim, ne kadar istersen al!...

Fotoğraf malzemesi yok, imdaaat karaborsa!... Piyasada matbaa mürekkebi yok, yetiş karaborsa!...

Ne ararsak yok, Ya karaborsa da olmasaydı, halimiz nice olurdu?

Şimdi hükûmetin yapacağı bir iş kalıyor, Karaborsa Genel Müdürlüğü kurmak. Belki işler düzelir, aradığımızı orada buluruz.

BAŞINI KAŞIYANLAR

C. H. P. Meclis gurubu başkan vekili Server Somuncuoğlu, daha şöyle Mecliste dişe dokunur lâf etmedi, edecek gibi olurken... İş ortağı Yunanlı tüccarın döviz kaçakçısı olduğu birdenbire keşfedilip, hudut dışı edildi. Arkadan Maliye müfettişleri, Somuncuoğlu'nun yazıhanesini basmışlar. Mebus olmadan evvel tıkır tıkır giden işleri, şimdi allak bullak olunca, Somuncuoğlu da basmış istifayı. İstifa sebebi olarak: «Zati benim işim gücüm var, başımı kaşıyacak zamanım yok» diyormuş. Peki ama, bütün işi gücü olanlar çekilirlerse geriye kim kalacak? Başlarını kaşımağa vakti olanlar mı?

HAKARET

Şehrin yazlık gazinolarından birinde çalışan bir garson, kendisine hakaret eden bir müşteriyi mahkemeye vermiştir. Suçüstü mahkemesinde yapılan duruşmada, garson, müşterinin kendisine bahşiş diye beş lira verdiğini iddia etmiş, bu ağır hakaretten dolayı, müşteriden 25 bin lira tazminat isteğinde bulunmuştur. Dinlenen şahitler arasında, öbür garsonlar, bir kaç müşteri de, sanığın bahşiş diye beş lira vermek suretiyle garsona hakaret ettiğini söylemişlerdir.

Mahkeme tarafından bilirkişi ollarak dinlenilen Ticaret Odasından bir heyet: «Bugün artık beş liranın bahşiş diye garsona verilmesinin, madde-i mahsus tahrihi ile hakaret olduğunu» bildirmişlerdir.

Sanık müşteri ise: «Bunu kasten bilerek yapmadığı, elli lira diye yanlışlıkla beş lira verdiği, garsondan af dilemeğe ve tarziye vermeğe hazır olduğu» yolunda kendini savunmuştur. Bunun üzerine mahkeme, gerek dinlenen şahit ifadelerinden, gerek kendisinin tevilli ifadesinden, sanığı suçlu görerek, islâh-ı hal edinceye kadar garsonsuz bir bölgede ikamete mecbur etmiştir.

GEREKLİ MUAMELE

Gazetelerde okuyoruz: Ankarada elli ton şeker istif eden tüccar hakkında gerekli muamele yapılmıştır.

İstanbulda bilmem kaç yüz binlerce ton inşaat malzemesi tutulmuş, tüccar hakkında gerekli muamele yapılmıştır. Kanaveçe ve çuval karaborsacısı yakalanmış, hakkında gerekli muamele yapılmıştır.

Acaba haklarında yapılan bu gerekli muamele nedir? Sürülmüşler mi, asılmışlar mı, kesilmişler mi? Bu adamlara muamele bile gerekmez. Onlar öylesine karaborsacılardır ki, bu gidişle, sandık sandık, çuval çuval, tonlarla «gerekli muamele»yi de istif edecekler. O zaman haklarında yapılacak gerekli muamele de bulamıyacağız.

HÜRRİYET

Size yeni bir rekorumuzu müjdeliyeyim. Dünya yüzünde «hürriyet» kelimesinin en fazla kullanıldığı yer Türkiye imiş. En az kullanıldığı yer de, hürriyetin ve demokrasinin beşiği olan İngiltere...

Hürriyeti bu kadar fazla kullana kullana, eskitip kullanılmaz hale getirmezsek çok iyi.

BİR TİCARET MESELESİ

Bizim sarışın bombalarımız, çıtı pıtı çitlenbik kızlarımız, lâtelokum artistlerimiz, Lokman Hekimin bile yenilmesini tavsiye ettiği kılçıksız rakkaselerimiz, paradan yana biraz başları dara geldi mi, Arap memleketlerini şöyle bir dolaşırlar. Suriye, Lübnan, Beyrut, sırasında Sûdana kadar uzanır, bir iki boy gösterir, bir iki kırıtır, bir kaç kıvırır, sonra bileklerinden omuz başlarına kadar çangul çungul bilezikler, boyunlar gerdaniye peşrevinden konser veren inciler içinde, parmaklar kıymetli taşlar ve altınlarla galvenizli, bavullar tıklım tıklım yurda dönerler. Ticaret Bakanlığı bu işlerle uğraşmasa da, her halde buğday ihracından, şeker ithalinden, palamut gönderip civata satın almaktan daha kârlı bir iş.

Şimdi bu ihracatın bir de ithalâta başlamış. Suriyeli, Lübnanlı zengin, evde kalmış, tabiî çirkin, kaknem, gudubet Arap kızları Türkiyeye koca aramağa geliyorlarmış. Şehrin en lüks otellerini dolduran bu kız kuruları, kocanın en kırtipiyozuna bile, elli, altmış bin lira veriyorlarmış.

Şimdi bu işte aracılık yapan kadını, sanki kötü bir iş yapıyormuş gibi ihbar etmişler, Emniyet Müdürlüğü hakkında takibata geçmiş. Bu işin neden suç olduğunu anlayamadık. Memleket ekonomisine hizmet eden bu kadına nişan bile vermek lâzım.

Bütçe her zaman açık veriyor, bu Amerikan yardımı da her zaman sür git uzamaz. Eski Ticaret Bakanı da zaten: «İş başına erkek bir idare getirdik» dememiş miydi? Hazır istekliler de varken bıraksınlar ne erkek olduğumuzu gösterelim. Belki bütçe açığını erkekliğimizle kaparız.

TATİL

Memurlara bir buçuk gün tatil az gelmiş ,iki gün yapılacakmış. Bu iki güne, resmî bayram, dinî bayram, özel bayram, çocuk doğumu, babam hasta izinleri, sis vardı geç kaldım, yol tıkandı gelemedim, kahve paydosu, gazete okuma molası, kar şılama, uğurlama, hele kadınsa doğurma, emzirme istirahati, senelik izinleri de katarsanız, haftaya kaç çalışma saati düşer bilmem. Yapılacak iki iş var: Haftada iki gün tatil değil, memurlarımız hafta iki gün çalışsınlar, yeter. Yahut ta ,haftayı

— Ben şekerden yanıyorum... Ya sen?..
— Ben de şekersizlikten!..

(İrfan Ulaş)

TAHAMMÜL MESELESİ

Suadiye plâjının kumlarına yatmışlar, mevki ile hiç uygun olmıyan bir münakaşaya dalmış lardı: kadınlar mı ıstıraba dayanıklıdır, erkekler mi... Genç bir kız, kadınların daha çok tahammüllü olduklarını iddia eden delikanlıya sordu:

— Ne biliyorsunuz? Siz ruh doktoru musunuz yoksa?

— Hayır, dedi öbürü, ayakkabıcıyım!

on beş güne çıkarmalı. Maliye Bakanımız için ne mümkün değil sanki...

OTOMOBİL YARIŞI

Türkiye Turing ve Otomobil Kurumunun kadınlar arasında tertip ettiği yarışı -aynen gazetelerin verdiği gibi yazıyorum- emekli amiral Refet Özdeş'in 39 yaşındaki karısı Leman Özdeş kazanmış. İkinci ve üçüncü gelen hanımlar, bu birinciliğe itiraz ediyorlar.

İkinci gelen hanım, bir amiralin karısı nasıl olur da otomobil yarışını kazanabilir, diyor, kayık yarışı olsa, hadi neyse!...

Üçüncü gelen hanım, arkadaşını destekliyor:

— Hem de emekli... Üstelik 39 yaşında...

Hint fakiri — Vay canına, bu beni de geçti yahu!..
(Niyazi Yoltaş)

Iktidar — Vay, kabarıyorsun ha?..
Muhalefet — Ayol, ben kabarmıyorum, bu kabartıyor!.. (Necmi Rıza)

DENİZ TUTMASI

Rahmetli sivil amiral Âbidin Daver'in köşesinde fıkralar yazan Va-Nu da, selefi gibi denizcilik üstüne yazılara başladı. Geçenlerde çoooook önemli bir konu kaleme almış: «Takalarımızı modernleştirmeliyiz». Tuhaf şey, bu sütun sanki Akıntı Burnundaymış hissini veriyor. Vâ-Nû'yu da deniz mi tuttu acaba?

GARDROP

Triyeste açıklarında yakalanan bir köpek balığının karnından üç palto, iki pardesü, dört eldiven çıkmış.

Bu köpek balığı değil, her halde Beyrut seyyahatinden dönen bizim turistlerden birinin denize düşen bavulu olacak.

Geçmişte bugün

Gelecek zaman olur ki
Hayali metelik etmez

★ Bundan otuz sene sonra bugün, İstanbulun Anadolu yakası susuzluktan Kerbelâya dönecek, İstanbul belediye reisi, eğer yağmur yağmazsa, yeni tedbirler düşüneceğiz, diye gazetelere demeç verecektir.

★ Bundan altmış sene sonra bugün, İstanbul belediye reisnin, İstanbulun Anadolu yakasını susuzluktan kurtarmak için yapılacak bendin temelatma töreninde kurdelâ keserken çekilen resmi gazetelerde çıkacak ve tutuşan gönülleri serinletecektir.

★ Bundan yetmiş beş sene sonra bugün, Demokrat Parti iktidarı zamanında suya kavuşan Anadolu köylerinden, İstanbula tulumlarla su nakli için yabancı sermaye aranacaktır.

★ Bundan yüz sene sonra bugün, Kadıköy - Üsküdar ve dolayları halkı, susuzluğa alışacaklar, İstanbulun su derdi de böylece ortadan kalkacaktır.

— Çok modern bir kadın, kabinesinde bile üç buutlu delik var!.. (Necmi Rıza)

ÇOK ŞÜKÜR

Tek bir kızları vardı. Onu ne yapacaklarını bilemiyorlardı. Günün birinde evlendirdiler. Yakınlarından biri kızın babasına sordu:

— Nasıl, memnun musunuz şimdi?

Baba tatlı tatlı güldü:

— Elbette memnunuz, dedi. Bir kere kız son derece mes'ut. Ben ondan da mes'udum...

— Ya... Evlendi de kurtuldunuz diye mi?

— Hayır, ama annesi methetmekten kurtuldu diye...

RÜŞVET - NİSBET

Suadiye'de yeni bir tiyatro kurmuşlardı. İkinci, üçüncü temsil geceleri çok kalabalık olmuştu. Son perde, genç âşık, genç kızı öperken bitiyordu. Dördüncü gece, öpüşme sahnesi epey uzadığı halde perde bir türlü kapanmayınca, rejisör perdeciye çıkıştı:

— Ne diye kapatmıyorsun vaktinde?

— Ne yapayım ağabey? dedi perdeci. Başkadın rolündeki hanımın yeni boşandığı kocası seyircileri arasındaymış. Beş dakika geç kapatayım diye on beş lira verdi!...

Akbaba Radyosu

— Allo, allo!.. Burası Akbaba radyosu!.. Sayın dinleyiciler!.. Radyo evinde sular kesildiğinden, Umraniye verici istasyonunda elektrik, Radyo Müdürü Mesut Cemil Tel'in telefon teli, Hanende Hacer'in evinde havağazı, spikerimizin de nefesi kesildiği için, bütün bu teknik arızalar yüzünden, bir müddettir ara verdiğimiz yayınlarımıza, yeniden başlıyoruz. Cümleye Allah sabırlar versin.

— Burası, mâlûmunuz Akbaba Radyosu... Sayın dinleyiciler!... İstanbul, Ankara, İzmir radyolarının halkı rahatsız etmeleri yeter görülmediğinden, şimdi Adana, Konya ve Erzurumda da yeni radyo istasyonları kurularak, halkın büsbütün çileden çıkarılmasına çalışılacaktır. Ayrıca mevcut radyo istasyonlarının programlarında da ıslahat yapılacaktır. Halkın radyolardan daha fazla faydalanması için, şimdi radyoda ne dediği az buçuk anlaşılan bir kaç spiker varsa, onlar da değiştirilecek, yerlerine torpilli, hımhım ve kekemeler alınacaktır. Bazı san'atkârların da mazeretlerine binaen gelemiyecekleri şimdiden anlaşıldığından, onların yerlerine kullanılmış plâkların satın alınmasına başlanmıştır. Bütün bu ciddî değişikliklerden sonra da hâlâ radyo programından memnun olmadıklarını ihsas edenler olursa, yaşı küçük olanlar emekliye ayrılacak, bu mümkün olmazsa vekâlet emrine alınacak, şikâyetler gazetelerden gelirse, böylelerinin resmî ilânları kesilerek, eğer şikâyet vilâyetlerden olursa, bu vilâyetler birinci defaya mahsus olmak üzere parçalara bölünecek, şikâyetleri devam ederse, köy haline getirilecektir.

SERAP

— Allo, allo... Sayın dinleyiciler! Siz böyle dinledikçe, biz daha çoook atarız.

Kadıköyde petrol bulunduğu haber alınmış, açılan sondaj kuyusunda petrol yerine su bulunması büyük sevince sebep olmuşsa da, bu sevinç uzun sürmemiş, görülen su kaynağının serap olduğu anlaşılmıştır.

Dann!... Sayın dinleyiciler, haberler bültenimiz bitti, şimdi caz müziği ile kafanızı şişireceğiz, daha evvel aspirin almanızı tavsiye ederiz.

EŞEK name

Ne Çabuk ?!..

Hoca bir bahar günü, eşeğini yedeğine alıp yola çıkmış. Niyeti pazara gidip öteberi almakmış. Eşeğinin yuları elinde, çubuğunu yakmış, keyifli keyifli bir şarkı tutturmuş giderken, hocayı böyle pek neşeli gören bir delikanlı ona bir şaka yapmak istemiş. Yavaşça Hoca'nın arkasından sokulmuş, eşeğin başlığını çıkarıp kendi kafasına geçirmiş. Ellerini de, hayvanın ön ayakları gibi kullanarak, tıpkı bir eşek gibi Hoca'nın arkasından yürümeğe başlamış. Hoca bir zaman böylece yol aldıktan sonra, arkasından gele neşeğin, bir acaip acaip gittiğini farketmiş. «Hayvana ne oluyor?» diye başını çevirip bakınca, ne görsün? Eşeğinin yerinde, dört ayak giden bir insan.

— Sen kimsin? diye sormuş.

— Ben senin eşeğinim, cevabını vermiş. Muzip delikanlı:

— Benim eşeğim mi? Allah Allah, peki neye insan oldun?

— Sorma Hoca Efendi. Ben de vaktiyle sizin gibi bir insandım. Anama babama karşı geldim. Bana beddua ettiler «eşek ol!» dediler. Allah dualarını kabul etti; oldum. Ama gel zaman git zaman merhamete geldiler, ne de olsa ana baba kalbi. Benim eşekliğime dayanamadılar. Tekrar insan olmam için dua ettiler. Bu sefer de Tanrı dualarını kabul etti, insan oldum. Şimdi artık senin merhametine kalmış. İster beni azâd et, ister, yine eskisi gibi eşek diye kullan! Merhametli Hoca:

— Mademki anan baban seni affetti, insan oldun, ne diye bir insanı eşek yerine kullanayım. Haydi ben de seni azâd ediyorum. Git ananın babanın yanına, hayır duaları. al! der. İnsan olmuş eşeğin başından başlığını çıkarır, serbest bırakır.

Hoca, büyük bir vicdan rahatlığı ile yakar çubuğunu, başlar bir türküye. «Bari pazara gidince, kendime başka bir eşek alayım» diye düşünür.

Pazara gelir. Satılık eşekleri şöyle bir gezer. Bir de ne görsün? Kendi eşeğini bir adam yularından tutmuş, orada satmıyor mu? Hoca kimse farketmeden yavaşça kulağına fısıldar:

— Ulan ne çabuk yine ananın babanın bedduasını aldın?

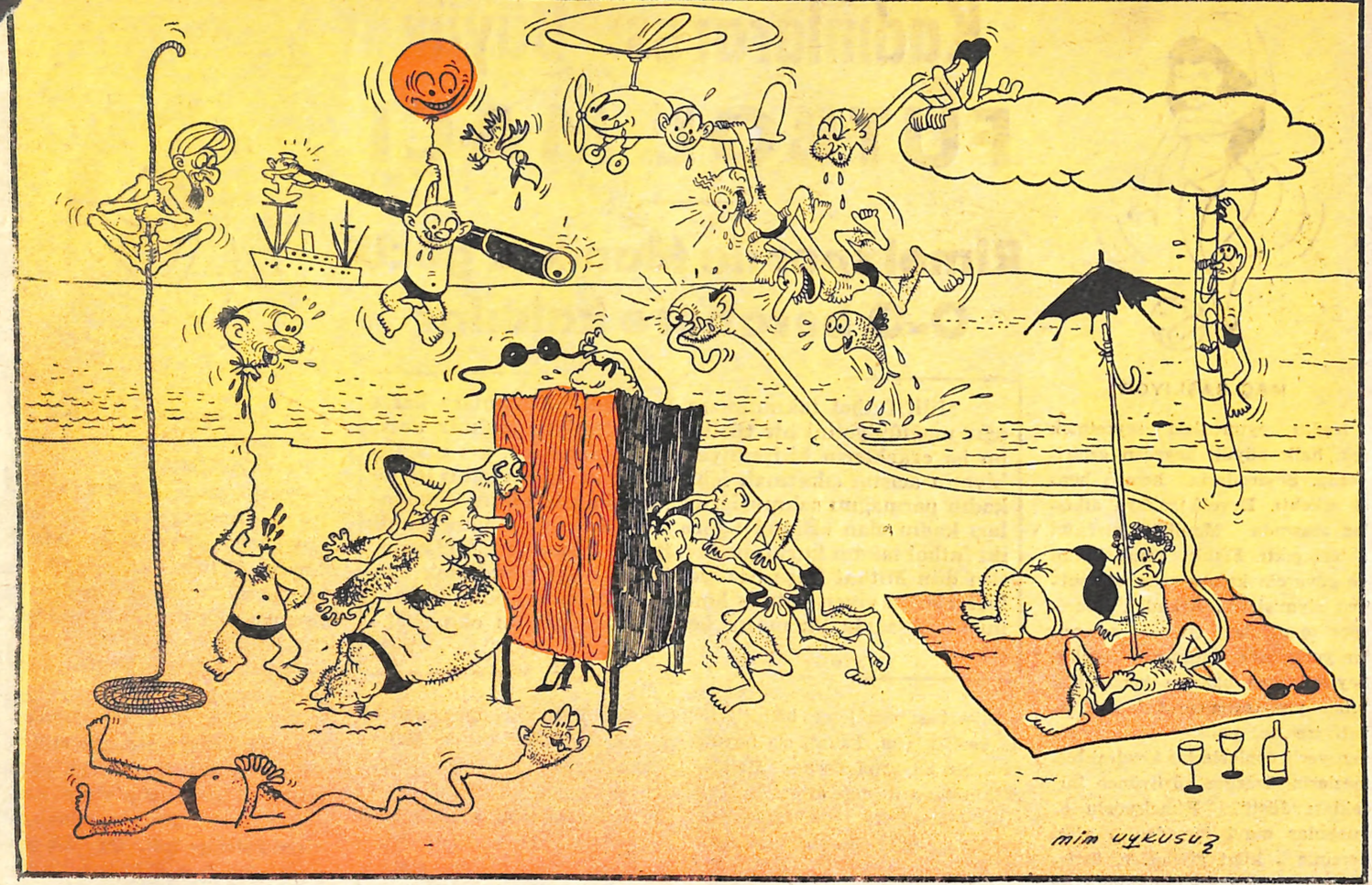

Sine-Plâj

(M. Uykusuz)

SAADETİN ÜÇ HALİ

İNSANLAR, insan olalıberi, saadetin ardına düşmüşlerdir.

Saadete kavuşmak için, ilkin saadetin ne olduğunu bilmek gerektir. İşte bunu bilmedikleri için, insanlar mesut olamıyorlar. Ben size, saadetin anahtarını vereceğim.

Saadet bir bekleyiş ve bir titreyiştir. Saadet üstüne düşüncelerimi biraz daha açıklamazsam, bekleyişten, titreyişten ne demek istediğimi anlamazsınız.

İnsan hayatında saadeti sağlayan bekleyiş ve titreyiş, üç türlüdür.

Biri... Sıkmıyorum değil mi sevgili okuyucularım? Size bu yazım, başlangıçta, antidemokratik kanunlara karşı koyan bilimsel bir yazı gibi gelirse de, gazeteyi elinizden atmadan, yazımı sonuna kadar okumak sabrını gösterirseniz, yazımın sonunda, hiç bir şey anlamadığınızı göreceksiniz ve bundan çok memnun olacaksınız. Mark Twain ve Bernard Show gibi yazarlar da, insanların hiç bir şey öğrenmek istemediklerini keşfettikleri için, kendilerine dâhî denilmiştir.

Biz gelelim saadet konumuza. Ne demiştik? Bekleyiş ve titreyiş üç türlüdür.

Biri, hapşırıktır. Hapşırmanın, dünyanın en büyük saadeti olduğunun farkında mısınız? Hele o hapşırmadan evvel, hapşırığa hazırlık olan kısa bir an, bir anlık bekleyiş vardır. Bu bekleyiş kadar insana keyif veren, zevk veren başka bir şey düşünülemez. Burnunuzun ince iç derisinde tatlı bir kaşınma, gıdıklanma... Derin nefes alıp,, göğsünüzü şişirirsiniz... Elinizi ağzınıza götürürsünüz. Ha şimdi... Ha şimdi... Yarabbi! Hayatın bundan daha tatlı ânı var mıdır?. Bu ne güzel bir titreyiş, ne zevkli bir bekleyiştir... Ha... Ha... Hap... hap...

— Happpşuuu!..

— Çok yaşa!..

Bir daha, bir daha...

— Hapşu, hapşuuu...

Çok yaşa demek de âdettir.

Bir insan ne kadar hassas ise, hapşırmağa o kadar kabiliyetlidir. Fazla hapşırmak, burun zarının inceliği, hassalığı demektir.

Keyfine düşkün eskiler, boş yere burunlarına enfiye çekmezlerdi.

Gelelim ikincisine... Bunu söylemek belki münase betsizlik olur ama, zamanımızda hikâyecilerin en kibarı, en hafifinden «ulan eşek oğlu eşek!» diye yazıp, realist olduklarına göre, benim saadetin bu ikinci halinden söz etmekten çekinmeme lüzum yok. Hem neye çekineceğim, hepimizin başından geçmiyor mu?. Çoğu zaman küçük su dökerken olur, bir titreme geçiririz, Bu tatlı titremenin adına da, «Şeytan yokladı» deriz. Şeytan da hani sahiden şeytandır, insanı yoklıyacak zamanı da, yeri de bilir. Bir titriyorsunuz şöyle... Ooooh!. Ne güzel şeydir o?..

Bir de bizi mesut eden üçüncü bekleyiş ve titreyiş var. Kısacık, bir anlık titreme... Onu söylememe lüzum yok herhalde. Bir insan, ortalama yetmiş yıl yaşar, onun bu yetmiş yıl içinde mesut olduğu zamanlar, bütün bu titreyişlerinin toplamı kadardır.

— Ne kadar yaşadın bu dünyada? Diye sorsalar.

— Titrediğim kadar, diye cevap veririm.

Düşünün, sevgili okuyucularım! Bütün ömrümüz hapşırmak zevkleri ve titreyiş keyfi içinde geçseydi, ne kadar mesut olurduk. Belki de o zaman, saadetimizin farkına varmazdık. İşte bu yüzden olacak Tanrı bizi çok az hapşırtır ve titretir.

Dahası var: Diktatörler, şefler de, insanları mesut etmek için titriyorlar. Titremek değil ama, titreşmek güzel şeydir. Mesut olmak istiyorsak, hep beraber hap şırık nağmeleri arasında titreşelim, titreşelim sevgili okuyucularım!

BESBELLİ BİRŞEY

Süreyya plâjında, orkestranın âhengine uymuş, dansediyorlardı. Kollarının arasındaki genç kız öyle nefis birşeydi ki... Birden, delikanlının gözleri, ön masalardan birinde oturan ve bir gözü görmeyen akrabasından bir adama ilişti. Önlerinden geçerken, baba dostu hafifçe seslendi:

— Allah versin... Gözümüz yok...

Delikanlı da fısıldadı:

— Malûm...

İNTİZAM

Vedat Nedim Tör, telâşlıydı. Hanımı kendisini bir yerde bekliyecekti. Daha önce gitmiş olmak için çırpınıyordu. Münir Hayri Egeli'ye tesadüf etti:

— Aman saat kaç? diye sordu.

— Dördü beş buçuk geçiyor...

— Ya... Bari iyi işliyor mu?

Münir Hayri gülümsedi:

— Elbette... dedi. Rehinciyle benim aramda tıkır tıkır işliyor...

Kadınlararası Büyük FUTBOL MAÇI

Rimel spor ile Manikür gücü O-O berabere kaldılar

Millî futbol takımımızın İsviçrede Almanlara karşı ağır mağlûbiyetini bir türlü hazmedemiyen kadınlarımız, bu işi erkeklerin bitiremiyeceğini anlamışlar, acı mağlûbiyetin acısını çıkarmak için, ellerinin ojesiyle bu işe de kadın parmağını sokmuşlardır. Şehrimizde bütün oyuncuları kadın olan «Rimel Spor» ile «Manikür Gücü» isimli iki futbol takımı kurulmuştur. Bu iki takım ilk karşılaşmasını dün Mithat Paşa Stadyomunda, maçı seyretmek için birbirlerini yiyen yetmiş binden fazla seyirci önünde yapmıştır. Aşağıda bu maçın heyecanlı tafsilâtını okuyacaksınız.

MAÇ BAŞLIYOR

Kadın oyuncuları seyretmek için halk büyük heyecan geçiriyordu. Seyircilerin hemen hepsi erkekti. Evvelâ sahaya alkışlar arasında Manikür gücünün onbiri çıktı. Fıstık rengi bikini ve güvercin kakası renginde sutyen giymişlerdi. Arkadan Rimelspor oyuncuları çıkınca, seyirciler yerlerinde duramaz oldular. Seyircilerden bazıları kendilerini tutamayıp, sahaya fırlamak istedi ise de, polisler fil sinirinden yerli coplarla bu kendini bilmezlerin üzerine yürüyünce kulakları düştü. Rimelsporlu oyuncular mavi jarseden - affedersiniz - kilot giymişler, üstlerindeki naylon kombinezonun da eteklerini de kilotun içine sokmuşlardı.

Her iki takım kaptanları birbirlerine Beyruttan getirilmiş lasteks mayo, şık bir şişe banditte, pudriyer ve bayraklarını hediye ettikten sonra takımlar şu sıra ile sahada yer aldtlar.

Rimelspor takımı:

Meliha Avni Süzen - Safiye Aylâ, İffet Halim Oruz - Bedia Muahhid, Avukat İclâl, Neriman Köksal - Halide Pişkin, Kerime Nadir, Adalet Cimcoz, Mefharet Yıldırım, Cahide Songu.

Manikürgücü takımı:

Emel Gürler - Perihan Altındağ, Profesör Müfide Güley - Muazzez Tahsin, Dansöz Nana, Nazlı Tılabar - Süreyya Ağaoğlu, Ayten Çankaya, Hamiyet Yüceses, Saadet Kaçar, İnci Birol.

Kur'ayı kazanan Manikürgücü kalelerin ikisini de beğenmedi. Kalelere ağ yerine, kenarları Venedik dantelli şifon tüller gerilmek suretiyle, oyuna razı oldu. Her iki takım oyuncularının ayaklarında sivri, yüksek ökçeli iskarpinler ve bacaklarında balık ağı örgüsü siyah uzun varyete çorapları vardı.

Hakem Şükûfe Nihalin düdüğü ile oyuna başlandı.

BİRİNCİ DEVRE

Oyun ilk anlarda büyük bir nezaket havası içinde cereyan etti.

— Siz buyurun!

— Rica ederim hanımefendi, siz buyurun!

Diye hasımlar topu birbirlerine veriyorlardı. Fakat, siz buyurun, biz buyurun derken, Halide Pişkin topu kaptığı gibi;

— Adalet! Al cicim! diye bağırdı ve Adalet Cimcoza pas verdi.

Adalet Cimcoz, Kerime Nadir'in kulağına, Süreyya Ağaoğluna ve kocasına dair son havadisleri vermekle meşgul olduğundan, Ayten Çankaya (Tema) topa yetişti. Bu sırada hiç beklenmedik bir hâdise oldu. Esasen iki canlı ve karnı burnunda olan Ayten Çankaya, çayırların üzerine yuvarlandı. Manikürgücü, bu kıymetli oyuncusu doğumevine götürüldüğünden, on kişi ile oyuna devam etti. Her iki takım da gol çıkaramayınca oyuncular asabileşmeğe, oyun da sertleşmeğe başladı. Topu her nasılsa kapan Muazzez Tahsin bir ara pası ile, Bedia Muvahhidin bacaklarının arasından Nazlı Tılabara pas verdi. Korsesini düzeltmekle meşgul olan Tılabar'ın ayağından topu tekrar Halide Pişkin aldı ve soldan Cahide Songuya geçirdi. Cahide Songu bekletmeden ve yüz metreden topu, sahnelerimizde şimdiye kadar görülmemiş şahane bir şütle hasım kalesinin ipek tüllerine taktı ise de, kaleci Emel Gürler:

— Saymam! Süreyya hanım beni lâfa tutmuştu! Diye itiraz etti.

Sinirler ve sutyenler büsbütün gerilmişti. Top Nana'nın ayağında idi. Adalet Cimcoz, Nananın peşinden koşmağa başladı. Nana kıvırdı kıvırdı ve güzel bir çalımdan sonra, havanın sıcaklığını ileri sürerek, üstünde ne var, ne yok hepsini çıkardı.

Bu sırada bir karışıklık oldu. Nananın taraftarları sahaya fırlıyarak sarmaş dolaş oldular. Nana arayerde kayboldu. İtfaiye, hortumlarla su sıkarak bu birbirine dolanmış kalabalığı çözdü. Oyun tekrar başladı. Bu sırada Nana, daha yeni müslüman olduğunu hatırlıyarak, bir çarşaf istedi. Bundan sonra oyuna çarşafla devam etti.

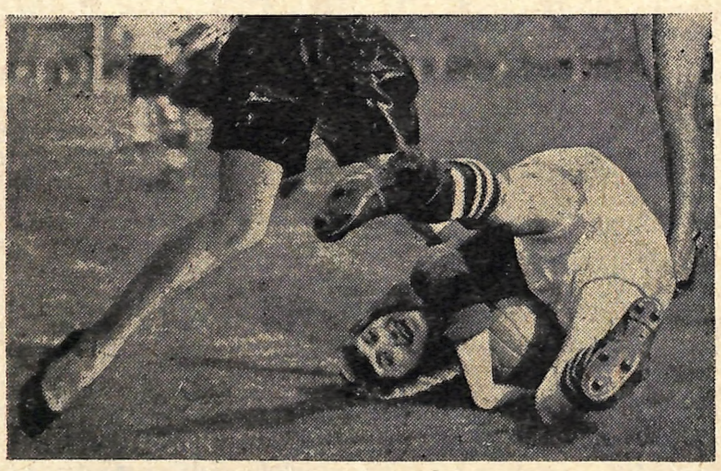

★ Maçın heyecanlı bir ânında, topu kıvıra kıvıra sürükleyen Nana'nın birdenbire yere yuvarlanıp, bir evlât gibi topu bağrına bastığının resmidir. (Foto: Akbaba)

Oyunun otuz sekizinci dakikasında, Rimelspor kalesi bir tehlike atlatt. Safiye Aylâ, Adalet Cimcoz, Halide Pişkin birlik olup, kendi takımlarından Cahide Songuyu sıkıştırmağa başladılar. Cahide:

— Ben kaleci değilim! Diye âvaz âvaz bağırınca:

— Pardon şekerim! Dediler, bu sefer Nanayı demarke ettiler.

Bu fırsattan faydalanan Nazlı Tılabar, âdeta dans eder gibi karşısındakileri çalımlaya çalımlaya hasım kalesine indi. On sekiz pas çizgisinden tam sıkı bir şut çeke cek iken, aceleden topu kendi kalesinde unuttuğunu farketti. Şükûfe Nihalin düdüğü ile birinci devre bitti.

İKİNCİ DEVRE

İkinci devrede takımlarda bir değişiklik yapılmıştı. İffet Halim Oruz şiştiği için yerine Nimet Alpı almışlardı. Müfide Güley de davetli olduğu Tıp kongresi için birinci haftayım sonunda Avrupa seyahatına çıktığından, yerine Ayfer Feray alınmıştı. Oyuncular, haftayım arasında makiyajlarını tazelediklerinden her iki takımın maneviyatı da kuvvet lenmişti. Oyuna hızlı bir tempo ile başlandı. Bedia Muvahhid sıkı bir tekme ile Hamiyet Yücesi yere devirince, onun «Bakmıyor çeşm-i siyah» feryadına aldırmadan topu sürdü. Seyirciler:

— Yaşa! Nur ol Hamiyet abla! Diye tepinmeğe başladılar. Top Ayferin bacaklarının arasında. Ayfer Nimete verdi. Nimet Alp, çok şahane bir göğüs teması ile, topu, ipek tüllere taktı. Fakat yan hakemi Pola Morelli, bayrağını kaldırdığından, bu haksızlık hissiyat-ı şairanesine dokunduğu için hakem Şükûfe Nihal bayıldı.

Bundan sonra oyuna hakemsiz devam edildi.

Yirmi dokuzuncu dakikada, İnci Birol sıkı bir şut ile, top diye iskarpinini salladı, bunu Meliha Avni zorla kornere atabildi. Korner atışı yapılırken de seyircilere nutuk vermeğe başladı.

İkinci haftayım ortasında Rimelspor kadrosuna Heyecan Ba-

Tevfik Rüştü Aras Film Çeviriyor!

YILLARCA, Türkiyenin dış politikasını maharetle çeviren eski Hariciye Vekili Tevfik Rüştü Aras'ı tanımıyan yoktur. Üstadın, her gün, her gazetede en az üç, dört resmi çıkardı: İngiltereye giderken, Rusyadan gelirken, Fransaya uçarken, İtalyaya konarken...

İsmet İnönü Cumhurbaşkanı olunca, Atatürk'ün pek sevdiği Tevfik Rüştü'yü haricî işlerde kullanmağa kıyamamış ve dahilde istirahate memur etmişti.

Şimdi, birkaç bankada idare meclisi reisi, birkaç şirkette de idare meclisi âzası olan sayın Aras, boş vakitlerinde film çevirmeğe karar vermiştir.

Bunun için Hollywood'da bir tetkik seyahati yapan eski politikacımızı, büyük bir stüdyonun güzel yıldızları arasında görüyorsunuz.

Kendi hazırladığı senaryoyu anlatan sayın Aras'ın ne kadar alâka topladığı, fotoğraftan da belli değil mi?

(Foto: Akbaba)

şaranı, Manikürgücü de Lâle Oraloğlu ile Azra İnal'ı alarak, on üçer kişi ile oyuna devam ettiler. Fakat kırkıncı dakikada, Halide Pişkin'in çorabı düştüğünden «kasığım çıktı» diye bahane edip sediye ile saha dışına çıkarıldı. Heyecan Başaran, karşı tarafın toparlanmasına vakit bırakmadan, Lâle Oraloğluna bir kafa vurdu. Oyun büsbütün kızştı. Fakat beri yandan Adalet Cimcoz durmadan dedikodu yaptığı için, oyuncular birbirlerine girdiler. Saçsaça başbaşa, çığlık çığlığa bir kıyamet koptu. Oyun da böylece 0-0 beraber bitti.

NASIL OYNADILAR

Allah için, iki taraf da iyi oynadı. En iyi oynayan, Nimet Alp, Neriman Köksal ve Nana oldu. Hele Neriman Köksal, bir ara, sahadaki bütün oyuncuları sildi, şahsî gayreti ile, kıvıra kıvıra, tek başına oynayınca seyircilerde can kalmadı. Tribunlarda yüzlerce kişinin bayıldığı görüldü. Oyun kalitesi bakımından yerli filmler seviyesinde idi.

Birinci devrenin otuz beşinci dakikasında Nananın kalça hareketi ile kalecinin şaşkın bakışları arasında kaleye gönderdiği top goldü. Fakat tarafgirlik eden hakem bunu ofsayt saydı.

Bilhassa bu oyunda gözü dolduran en iyi oyuncu, şahane çalımları ile Nimet Alp oldu. Mefharet Yıldırımın, çorabım kaçtı diye bir bahane ile oyundan çekilmesi, seyirciler üzerinde iyi tesir bırakmadı.

Maçtan sonra, bütün oyuncular, ilk yardım hastahanesine kaldırıldılar. Beş yüz seyircinin bıçaklandığı, kırk altısının öldüğü, yedi yüzünün yaralandığı, iki bin kadarının da bayıldığı ve fenalık geçirdiği, geri kalanların bir kısmına nüzül indiği, bir kısmının bağırmaktan sesi soluğu kesildiği tesbit edilmiştir. Ayrıca dört yüz yirmi beş kadın, bu maçı seyre gelen kocaları aleyhine boşanma dâvası açtığından, bir çok mesut aile ocakları da sönmüştür.

Gelecek hafta takımlar, terzi Nedret ve terzi Lütfiye ile takviyeli olarak oynıyacaklardır.

NE DİYORLAR?

Oyundan sonra görüştüğümüz Manikürgücü takımının kaptanı:

— Eğer saha küçük, kale büyük olmasaydı, muhakkak galip gelecektik, demiştir.

KADINLAR FUTBOL KULÜBÜ KURULDU (Gazeteler)

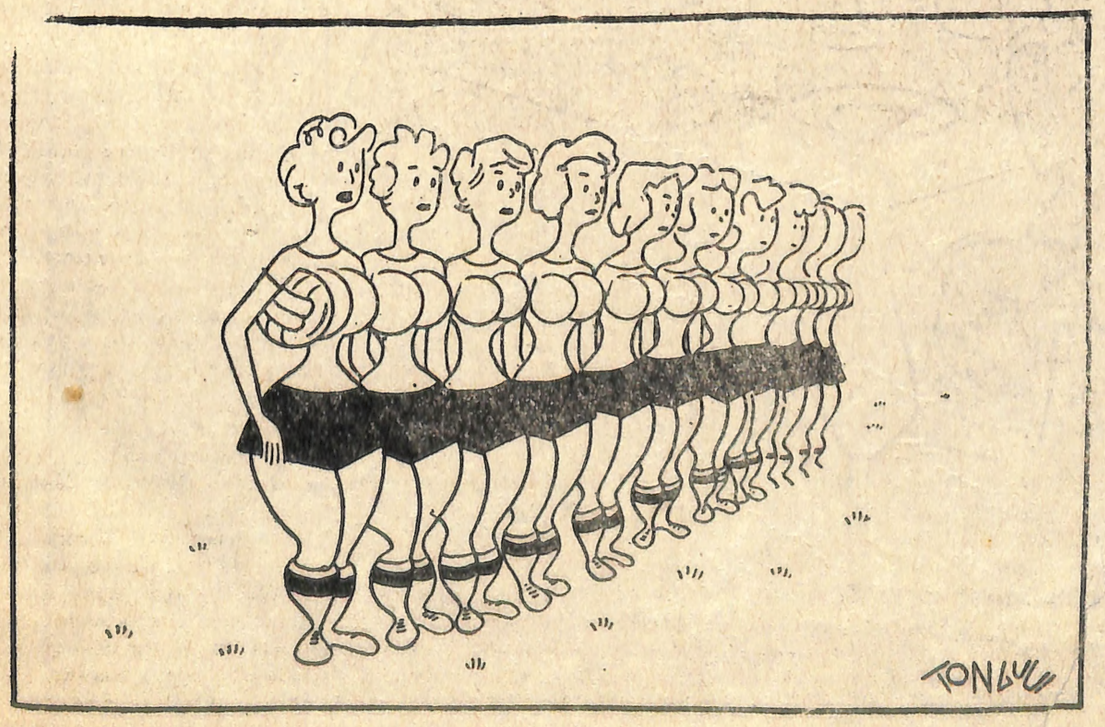

YAZISIZ!.. (Tonguç)

○

MÜDDET

Genç dul, ikide bir evlenir, sonra annesi işe el koyar ve hemen boşanırdı. Yine iyi bir parti yakalamıştı. Zengin bir ithalâtçının oğlu ona delicesine âşıktı. Genç dul bir gün:

— Müjde, dedi. Annem evlenmemize müsaade ediyor...

Sevinçten şaşkına dönen delikanlı, ağzından kaçırdı:

— Kaç ay için?

Ekmek meselesi!

(Necmi Rıza)

Numaralı kabineler!

(Turhan Selçuk)

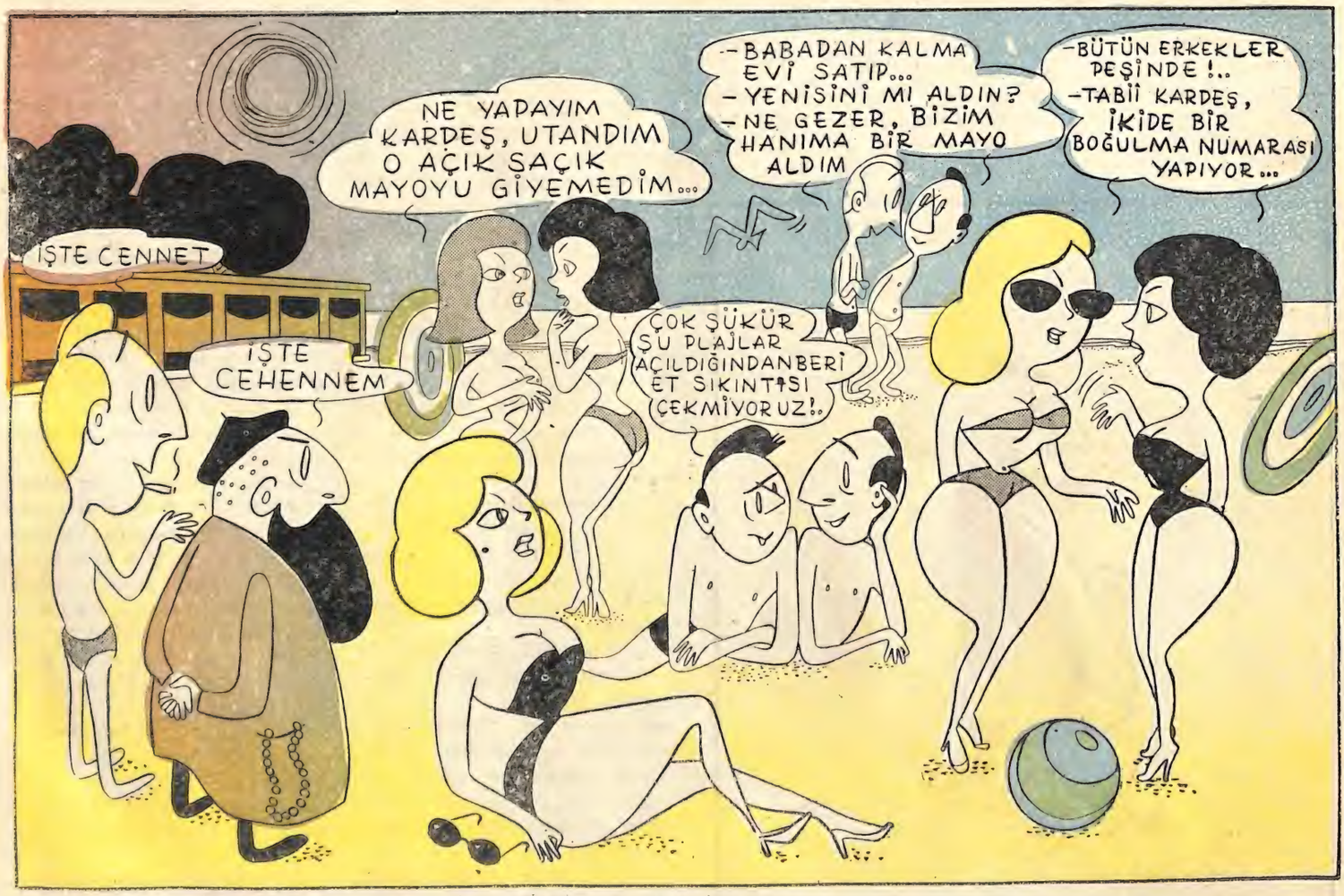

Plaj dedikoduları...

(Niyazi Yoltaş)

Kadın Olan Erkeğin HATIRALARI

Yazan: İlâllah Şerrinden

— 6 —

Hemen yatak odasına gittim. Gardropta, karımın eski kadınlık elbiseleri vardı. Hele bir tane üstü siyah karıncalı bir pembe tuvaleti vardı. Onu pek severdim. Hemen o tuvaleti giydim. Aynanın karşısına geçtim, Dudaklarıma ruj, suratıma pudra, allık, kirpiklerime rimel sürdüm. Kırıta kırıta büyük odaya geçtim. Elimi kalçama dayadım, göğsümü çıkardım, saçlarımı şöyle bir geri atıp, kendime bir seksapel kraliçesi pozu verdim:

— Haydi şimdi çekilin! dedim.

Fotoğrafçıların flaşları yanıp sönmeğe başladı. Yalnız bizim gazete fotoğrafçıları değil, Amerikan, İngiliz, Fransız, bütün yabancı ajanslardan, yedi düvelin fotoğrafçıları dolmuştu.

— Biraz gülün!..

Güldüm.

— Eteğinizi biraz açar mısınız?

Açtım.

— Az daha açın!..

Az daha açtım.

— Göğsünüzü de biraz açın!.. Kombinezon gözüksün!..

— Jartiyer görünürse artistik olur.

— Şuraya uzanır mısınız?

Bir yandan durmadan fotoğraflar çekilirken, sağdan soldan sesler geliyordu:

— Bu kadının istikbali parlak!..

— Bunun yanında Rita Hayvorth halt etmiş...

— Bak görürsün, bu karıyı Ali Han alır.

— Kral Faruk bırakırsa, Alma mazlık etmesin!.. Kral Faruk gazetelerde resmini görsün, vallahi kaçırır bunu...

Evirip çevirip resimlerimi çektikten sonra:

— Mayolu da çekelim! dediler.

— Mayom olsa, çektirirdim, ama yok! dedim.

Meğer bütün gazete fotoğrafçılarının cebinde, kadın fotoğrafı çekerken icabında kullanmak üzere birer bikini mayo varmış. Hepsi birden bikinileri fora ettiler. Poz poz da bikini ile resimler çıkarttım. Sonra da gazeteciler etrafımı sardı. Beni sual yağmuruna tuttular.

— Renklerden en çok sevdiğiniz?

— Havi mavi.

— Kokulardan?

— Huriyeciğimin kokusunu.

— Huriye kim?

— Eski karım. Şimdi Huri bey oldu. Ben de onun uğruna kadın oldum.

— Yemeklerden en çok ne severseniz?

— Kuru fasulye ile pilâv.

— Spor yapar mısınız?

— Güreşle boksa bayılırım. Her gün otobüse, tramvaya bindiğim için başka sporlara lüzum görmüyorum.

— Aşk hakkında fikriniz?

Eteğimi, dizkapağımdan yukarı şöyle bir çekip, bacak bacak üstüne attım. Parmaklarıma, musluktan su akar gibi, tatlı bir ahenk verdim. Saçlarımı geriye doğru attım. Baktım tam formum dayım, karşımdakiler yutkunmağa başladı:

— Aşk, dedim, dikenli bir yoldur. Bu dikenler de inadına insanın en nazik yerine batar.

Bir iki kırıttıktan, cilveli bir kaç kıpırdanıştan sonra:

— Ama ben aşka inanmam, dedim.

— Başınızdan kaç nikâh geçti?

Bu suali soran gazeteciyi, öbürleri:

— Yahu, daha yeni ameliyat oldu, kızoğlan kız! Diye ikaz ettiler.

— İstikbal hakkında düşünceleriniz?

— Huri beyi bulup, onunla mesut yuvamızı devam ettirmek, memlekete, kolay ameliyatlarla erkek yahut kadın olabilecek hayırlı evlâtlar doğurmak.

— Başınızdan geçen en eteresan vak'a-

— Hiç unutmam... Bir gündü, Huriciğim ile daha yeni evlenmiştik. Bir gece gardroptan «boğuluyorum, imdat!» diye sesler duydum. Telâşla gardrobu açtım. Baktım, don gömlek bir adam. Birdenbire kan beynime sıçradı. Karım bana ihanet ediyor zannettim. Sevgili Huriyemin günahını almışım.

— Kim bu? Diye bağırdım.

O masum koyun bakışlarıyle bana baktı:

— Aşkolsun, demek benim namusumdan şüphe ediyorsun! dedi...

— Şüphe etmiyorum ama, henüz benimle tanıştırdığın bir misafir ne diye evimizde kaliyor? Diye sordum.

— O misafir değil, dayımın oğlu Ahmet! dedi.

(Arkası var)

DEMOKRATİK AİLE!..

(Niyazi Yoltaş)

— Ooo, hafız yine derse gidiyor galiba?..

(Tonguç)

Eski Türk Mizahından

Telefonla Muaşaka

(Bir oda, bu odada bir telefon, telefonun başında genç şair Şeyda Naim vardır).

Şeyda — Hayır... Hayır! Artık tahammül edemiyeceğim. Bu aşk, kalbimde uzun müddet gizli kalamaz. Onu ruhumun ışığı, gönlümün mâbudu, sevgili Süveydacığıma bildirmeliyim. Ona karşı sevgim, geçen mehtapta doğdu. Evvelâ sesini işittim, sonra gül yüzünü gördüm. Bakışları sıcak sıcak gönlüme, gönlümün derinliklerine aktı. Ağzımı açıp ta duygularımı söyliyemedim. Bari telefonla bildireyim ki, onun mukaddes huzurunda dilimin tutulmasını bais olmasın. (Telefonu çevirir) Alo!... Büyükada 144576! Alo! Bayan Süveyda Bidra! Siz misiniz? Ah, bu ses! Bu ses! Aklımı başımdan alıyor!... Bendeniz, şey... (Kendi kendine) Yüreğim yerinden kopacak. (Telefonda) Şeyda kulunuzum. Haniya, me... me... (Kendi kendine): Eyvah! Heyecandan kekeliyorum. (Telefonda) mehtapta rastgelmiş, tanışmıştık... (Kendi kendine) Yarab biraz cesaret!. (Telefonda) O gün bugündür, muazzez çehreniz göz... göz... (Terini sildikten sonra) gözlerimin önünden gitmiyor. Yala... yala... (Telefoncu matmazele) rica ederim kesmeyiniz matmazel! (Söze devamla) Yalandan yaşıyor gibiyim. Edeb... (Kendi kendine) Aman Allahım! Şaşırıyorum (Telefonda) Edebiyata bile veda ettim. Rüyamda hep sizi (Telefoncu mat mazele) kestiler!. (Aldığı cevap üzerine) Hayır! Rüyamda sizi kestiler demedim. Mükâlemeyi kestiler de matmazele çıkıştım. Ne diyordum? Evet, sizi tanıdık tan sonra artık bee... (hiddetle) canım kesmesenize! (Mükâlemeye devamla) Ebediyen seveceğimi, ancak sizinle meşgul olacağımı anladım. Sizin de bana ka... ka (Mükâlemeye karışan yabancı bir şahsa cevap verir). Burası değil, efendim! Lût fen araya girmeyiniz. (Süveydaya) Bana karşı bigâne olmadığınızı sezer gibi oldum. Biliyorum ki aşkım sizi lâkayıd bırakmıyor. Birleş... (Kendi kendine) Sübhaneallah! Mütemadiyen kesiyorlar. (Telefonda) Birleşmemize mâni yoktur. Sizde olmıyan haya... (kendi kendine). İmkânı yok... Rahat vermiyecekler! (Telefonda) Hayat Cilveleri ismindeki mecmuai âşârımı takdim ediyorum. Bu nâçiz tuhfenin kabu... (Araya gene başkaları karışır. Şeyda telefonun çengelini birkaç defa aşağı yukarı kımıldattıktan sonra, lâkırdıya devamla) Kabuğu demedim... Bu nâçiz hediyenin kabulünü rica ediyorum, diyecektim, araya biri girdi... Affedersiniz, Bayan Süveyda!... Ne o? Ne dediniz?... Ensenizin tıraşı mı uzadı?... (Mükâlemeye karışan meçhul bir kadına hitab ile) Rica ederim, hanımefendi! başkasiyle konuşuyorum... Yanlış... Burası perukâr Şarl değil... Ali!... (Süveyda Hanımı tekrar bulup, söze devam ederek (Dinliyor musunuz, Süveyda Hanım?.. Ben sizin için her ze... (Aksırır) Hapşu!... Her zehiri yudum, yudum içtim... Artık tahammülüm kalmadh. Her tarafımı (Hiddetle) kestiler! (Telefonda) Her tarafımı aşkın yakıcı alevi kapladı... O emsalsiz, mermer vücudunuz... (Gene kestiler zannile) Ne moloz şey! Alo!... Bayan Süveyda!... Siz misiniz?.. O emsalsiz vücudunuz diyordum... Eğer benim olmazsa... (Bir daha kestiler sanıp) Babanın canına üfüre yim!... (Lâkin bu sefer, muhatabının delirdiğine hükmeden Süveyda şiddetle telefonu kapar. Şeyda, meyus:) Eyvah! Kapattı!...

Çimdik

TOMBUL TEYZE PLÂJDA :

Baba — İşte yavrum, bir de Mısırda kumlar üstünde buna benzer Ebülhevl denilen bir umacı heykeli vardır!..

(Ramiz)

AKBABANIN MÜSABAKASI

Akbaba, okuyucularımızın dikkat ve zevkini ölçen, zengin hediyeli bir müsabaka tertip etmiştir.

MÜSABAKAMIZ :

1 — Geçen sayımızdan itibaren dört nüshamızda, yani 120, 121, 122, 123 üncü sayılarımızda çıkacak, bütün yazıları ve karikatürleri dikkatle okuyup seyrediniz.

2 — Bu dört nüsha içinde çıkacak bütün yazılara içinden en çok hoşunuza gidecek üç yazının...

Ve yine bu dört nüsha içinde göreceğiniz bütün yerli karikatürlerden üç karikatürün gerek çizgi, gerek mevzu itibariyle hangileri olduğunu lütfen bize bildiriniz.

ŞARTLAR :

A — 123 üncü nüshamız 22 temmuz perşembe günü çıkacağına göre, cevaplar 2 ağustos perşembe gününe kadar elimize geçmiş olmalıdır.

B — Gönderilecek cevaplara her sayımızda çıkacak müsabaka kuponları ilâve edilmelidir.

HEDİYELERİMİZ :

Birinciye: *Bir kostümlük erkek veya kadın kumaşı.*
İkinciye: *Bir gömleklik veya blüzlük kumaş.*
Üçüncüye: *Bir kutu Puro Tuvalet sabunu.*
Dördüncüye: *İpek çorap, kıravat.*
Beşinciye: *Nefis bir eşarp veya çok şık bir mendil.*
Altıncıdan onuncuya kadar: *Birer şişe kolonya.*
Onbirinciden yirminciye kadar: *Birer roman.*
Yirminciden yüzüncüye kadar: *Ayda bir mecmuasının yıllık özel sayısı.*

AKBABA MÜSABAKA KUPONU : 2

— Ne o şaştınız mı? Tabii, Nasrettin Hocanın bu hikâyesini şimdiye kadar duymadınız. Haklısınız. Bunu ben AYDABİR'in Temmuz sayısında okudum. Öbür dünyadakilerle konuşan bir profesör, rahmetli Nasrettin Hocanın ruhiyle temas etmeğe muvaffak olmuş, hoca ona bu hikâyeyi ve daha bir çok şeyleri anlatmıştır. AYDABİR'in bu sayısında, birbirinden güzel ve meraklı öyle yazılar ve resimler var ki, hangisini söyliyelim, bilmem ki!..

Hepsi birden — Ne garip insanlar!..

(Suat Yalaz)

HİKÂYE

ŞEHİRDE OTURMAK SAADETİ

İŞ icabı, vilâyete gitmem lâzım geldi. Bekleme odasında bir kahkaha, bir kıyamet ki sormayın. Acaba Vali Bey yerinde değil mi diye düşündüm ama, bu katıla katıla güleni görünce şaşırdım kaldım. Bizim Güvemli...

— Hayır ola? dedim. Keyfin yerinde galiba...

— Pek...

— Ne arıyorsun burada yahu?

— Valiyi göreceğim.

— Neden?

— Lâleli'ye taşındık da...

Deminki kahkahalar, ondan sonra şehirde bir eve taşındığı için valiyi ziyarete gelmek... Za vallı Güvemli... Son zamanlarda çok çalışıyor, çok yoruluyor diyorlardı. Demek hafiften başlamış... Ama, insan yüreği eşini dostunu böyle hazin şartlar altında görmeğe dayanamıyor. Yi ne soruşturmama devam ettim:

— Ne yapacaksın Valiyi?

— Ne mi yapacağım? Ne mi yapacağım? O benim aile doktorumdur bayım...

Ha... Tamam.

— Benim bildiğime göre Fahrettin Kerim Gökay, doktorluğu bırakalı hayli oldu. Hasta muayene etmiyor.

— Kim dedi sana muayeneye geldim diye? Öyle olsa evine giderdim. Ben vatandaşım, vatan daş... Derdimi dökeceğim valiye...

Zaten bu mubareklerin en berbatları bile sırasında gayet akla yakın lâflar ederler. İstanbul'da kime isterseniz sorun. Bu Güvemli'yi, tanıyorlarsa mutlaka başka şekilde anlatırlar size. Kim: «Ha? Şu mu? Bizim oğlanın hocasıydı falanca lisede» der. Başkası: «Karikatürist bir Güvemli tanıyorum ama, epeydir eserlerine tesadüf etmedim» der. Yahut: «Şu hikâye yazarını mı soruyorsunuz?» diyecektir. Şayet Vatan gazetesi okuyorsanız «Sanat âleminde» başlığı altında resim sergilerinden bahsettiğini, Hafta mecmuası görüyorsanız «Kulisde» başlığı altında tiyatro tenkitleri yaptığını anlarsınız. Hulâsa, radyo konuşmalarından takvim hazırlamağa veya kitap tercüme etmeğe kadar, herşeyle uğraşan, onun için bir şey olamamış bir adamcağızdır. Bu malûmatı verişim, fıkraya reklâm olsun diye değil, Son durumunu anlamanıza yardım içindir. Yani, ötedenberi, normal vatandaşlardan biraz farklı bir kişi...

Sanki benim bütün bu düşündüklerimi zihnimde okumuş gibi, herkesi yerinden sıçratan bir kahkaha daha patlattı:

— Seni gaafil seni! dedi. Biliyorum, şimdi neye hükmettiğini. Öyle ya... Doksan tarakta bezi olan şu adam, Lâleli'ye taşındım diye ne demeğe İstanbul valisini ziyarete gelsin. Anlatayım da gör bak .. Efendim, ben doğdum doğalı Kadıköylüyümdür. Son yirmi senem de Erenköyünde geçti. Erenköy, bilirsin, çamlık, ağaçlık, sakin, rahat, suyun damlası bulunmayan bir yerdir ama, gene de güzeldir. Lâkin şehre inmemiz icabetti. Bir sene ev aradık. Lâleli'den geçerken hep bakardım: kaldırımları açmışlar, su borularını caddelerden kenara alıyorlar. Oh, derdim, gelecek sene işte buraya gelmeli. Çünkü o zamana kadar yol asfaltlanacak. Tertemiz, pırıl pırıl, merkezî bir semt... Uzatmıyalım, bir kolayını bulduk. Koska caddesinde bir yere taşındık. Bu caddeyi bilir misiniz? İstanbulun en kalabalık, en geniş ve en çok vasıta geçen yollarından biridir. Fakat apartıman önlerinden caddenin ortasına kadar her yanı kaldırımsız, parke taşları hendek mendek, berbat bir durumda. Eh, dedik, anacadde bitsin, bu şubeye sıra gelir elbet. Filhakika ana cadde bu baharda bitti. Bize sıra gelecek derken tramvay yolunu yeniden açtılar. Bu sefer rayları refüjlerin kenarına naklettiler. Aylarca dağ tepe aşar gibi toz toprak deryasından geçtik, çukurlara düştük. O bitti, bu sefer taş kırma, harç yapma makinelerinden el'aman dedik. Haydi bunlar belediye hizmeti. Ya ara sokakların asfaltlanması bahanesiyle yarı yarıya beton dökülüp tam sekiz ay, yani bu senenin sekiz ayı, öyle bırakılmasına ne diyelim? Haddin varsa cam aç. Yahut sokağa çık. Yahut evine dön. Bizim evden caddeye kadar üç ara sokak var. Bunlar sıraya bindirildiği için biri bitmeden öbürü başlıyor, hiçbiri bitmediği için de kendimizi Tih çölünde zannediyorduk Derken, buna alışıverdik. Biz alıştık ama, caddedeki asıl tamirat bir türlü bitemediği için oradan geçen taşıtlar işe alışamadılar. Tozkoparmakta eşsiz bir üstünlükle ciğerlerimizi tortuluyorlar. Tabiî, bu kadarına tahammül için, hele benim için dağdan inme birinin sinirleri hayli gevşek... Buna da belki tahammül edebilirdim ama, son hâdiseler üstüne tüy dikmeseydi. Efendim, bizim apartımanın karşısına bir mini mini arsa var. Sağ, sol, hususi eşhasa ait inşaatla dolu olduğundan, kala kala bir bu meydan kaldı. Meydanın bir kenarında da belediyenin muazzam çöp sandıklarından biri. Bendeniz her sabah erken kalkarım. Pencere önüne gelir gelmez, affedersiniz, o çöp sandığının civarını hususi helâ haline getiren bir çöpçü vatandaşla, yani tanzifat amelesiyle burun buruna geliriz. Herif bana bakar, ben ona bakarım. Bir, iki, üç... Tanrının günü bu böyle. Bir sabah tepesine bindim. Adını ve yaka numarasını öğrendim: 129 Abbas... Bu Abbasın, hiç olmazsa bizim oradan yolcu edilip biraz da başka semtleri şenlendirmesi için Temizlik İşleri Müdürünü tam beş defa telefonla aradım. Yerinde bulmak kaabil olamadı. Bunun üzerine Valiyi ziyarete geldim. İllâllah birader. Lâleli'ye taşındığıma çoktan pişman oldum, lâkin nerelere kaçayım?

Bu sefer kahkahayı koparmak sırası bana geldi:

— Birader, İstanbul'un her tarafı böyle. Buna Vali ne yapsın? Sen acemisin de haberin yok... Hele bir etrafı teftişe çık, anlarsın. İstersen anlattıklarını yazayım...

Güvemli telâşlandı:

— Sakın ha... dedi. Birşey değil, şaka zannederler. Halbuki vallahi de, billâhi de, harfi harfine, Abbas'ın yaka numarasına kadar hepsi doğru...

— *Hikâyeci* —

YAZISIZ!..

(Niyazi Yoltaş)

Dünya Karikatürleri

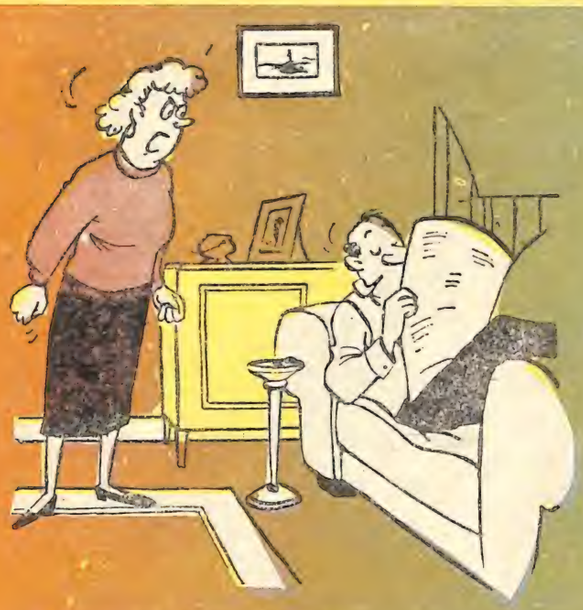

— Anneciğim sağ olsaydı, vallahi onun yanına gider dim...

— Ben mâni olmam, yine gidebilirsin!

— Fransız —

— Yavrum, biraz tatlı tatlı gülümse... Sirkeyle sinek avlanmaz!..

— Fransız —

— Kadehimi lûtfen uzatır mısınız?..

— Fransız —

Berber — Ne yapayım, kan görmeğe hiç dayanamam!..

— Fransız —

— Aman nekadar güzel, tıpkı üç buutlu filim gibi!..

— İtalyan —

Dünya Mizahından

HİKÂYE:

Kısa günün kârı..

İKİ arkadaş, Longchamp çayırında buluştular. Malûm ya, burası ,at yarışlarının yapıldığı meşhur koşu yeridir. Biraz hoşbeşten sonra «birlikte çalışmak» kararını aldılar. Bu tâbirle ne kasdettikleri meydandaydı. Biri öbürüne anlattı işin mahiyetini:

— Anlıyorsun ya? dedi. Bende para pul yok. Ama anasının gözü herifimdir, atların hepsini gayet iyi tanırım. Derhal çakarım hangisi kazanacak. Sen de bahsi müştereğe para yatırırsın. Kârı pay ederiz...

— Olur... dedi öbürü de.

Müâtehassıs, elindeki yarış programını dikizlemeğe koyuldu. Şöyle bir onbeş dakika hasbi geçtikten sonra, arkadaşını sürükledi:

— Gel, dedi. «Diken» üzerine yüz frank koyacağız. Muhakkak bire beş verir.

Oradan geçen biri kahkahayı bastı:

— Ah enayi plâkileri ah... Sevsinler. Ulan Diken yarış kazanacak hayvan mı? Bu yarışın favorisi Çekirge be... Oynıyacaksanız Çekirge üzerine oynayın bari de bir işe yarasın...

Mütehassıs, namusuna dokunulmuş gibi içerledi:

— Ulan ahfeş, dedi, sen ne anlarsın hayvandan. Diken su gibi akacak bu yarışta. Var mı daha bir diyeceğin?

— Kendine gel naylon. Ben de bu yarışı Çekirge sökecek diyorum. Taksın senin Dikeni kuyruğuna da gör bak o zaman nasıl oluyormuş hayvan tanımak...

— Kes traşı. Bas yoluna. Sen Çekirge'ne yüklen. Biz Diken'e oynıyacağız işte. Yürü be birader...

Birader paraları söküldü. İki arkadaş müşterek bahis barakalarına sokuldular. Mütehassıs sıraya girdi, para yatırdı.

Derken yarış başladı. Diken bütün atları rahat rahat geride bıraktı. Çekirge ise hemen hemen sondan birinci geldi. Parayı veren ortak sevinçten deliye dönmüştü. Kimbilir nekadar çok kazanmışlardı bu açık yeniş karşısında.

YAZISIZI.. (Fransız)

YAZISIZI.. (Fransız)

— Yaşadık, diye mütehassıs arkadaşını tebrik etti. Haydi koş, paraları al...

Lâkin öteki süklüm püklüm duruyordu.

— Gitsene ulan?

— Neyi alayım yahu? O salatalık turşusu Çekirge'yle o kadar kafamı şişirdi ki, en nihayet, Diken'e oynıyacağıma, gidip Çekirge'ye para yatırdım...

— Hay Allah belânı versin... Ben sana boşuna mı ortaklık verdim?

— Dur be kardaşım, kızma ya hu... İkinci yarışta iki mislini almazsak yuf olsun ervahıma. Sen bana iyi bak. Öyle kolay kolay atlar mıyım sanıyorsun? Görürsün bak. Eğer ikinci yarışı Ceylân kazanmazsa ne istersen söyle bana... Ceylân'ı yenecek at daha anasından doğmadı...

Tam bu sırada arkalarından alaycı bir kahkaha duyuldu. Deminki herifti yine. Mütehassıs işçi kıpkırmızı oldu hiddetten. Adam:

— Ceylân ha... diyordu. Ceylân'a gel Ceylân'a... Yok mu Ceylân istiyen? Haniya buz gibi Ceylân'larım var...

— Ne demek istiyorsun yani?

— Hiç... Ama bir tavşan bile senin Ceylân'ı üç boy geçer de...

— Bas bakalım ahbap. Sana bir şey soran olmadı. Biz biliriz işimizi...

— Siz para kaybetmesini bilirsiniz sade. Ben Küheylân'a oynıyayım da gör. Vallahi şimşek gibi uçar, şimsek gibi...

— İyi ya, sen Küheylân'ına oyna, bizi de rahat bırak... Hem o Küheylân dediğin hayvanı da ha ilk defa yarış yerinde görüyorum.

— Elbette. Körpedir. Her işin bir başlangıcı olmaz mı? Küheylân bugün bütün atları kuyruğuna takıp sürükleyecek...

Mütehassıs daha fazla daya namadı, bağırdı:

— Uç ulan şuradan... Çekirge'nin ne haltettiğini gördük işte... Ve, arkadaşını sürükliyerek müşterek bahis biletlerinin satıldığı barakalara doğru götürdü. Bu sefer, ortağından dört yüz frank aldı.

Yarış başladı. Tabiî Ceylân kazandı. Küheylân en sonda geldi. Parayı yatıran ortak:

— Bu sefer acısını çıkardık artık, değil mi? diye sorarken, ötekinin halini görünce sarardı.

— Ne o? Yoksa bu sefer de Küheylân'a mı oynadın?

— Ağabeyciğim, bu yarış işleri sürprizlerle doludur. Herif öyle emindi ki...

— Ya? Yıkıl karşımdan kerata. Al şu yirmi frangı. Git dondurma al da gel. Üstüne buzlu buzlu yiyelim. Ama şunu bil. Ortaklık mortaklık yok artık. Ben kendi başıma oynıyacağım..

Öteki ortalıktan kayboldu. Az sonra elinde bir kese kâğıdiyle göründü. Parayı veren sordu:

— Hani dondurma? Yoksa kabak çekirdeği mi aldın?

— Ne yapayım? dedi. Şu herife rastladım, fikrimi çeldi...

Sonra koşa koşa uzaklaştı. Fikrini çelen herif, köşede bekliyordu. Ona:

— Bunun işi tamam, dedi. Çak tı dalgayı... Sen hissemi ver, ben yeni enayi peşine gidiyorum...

— *CHAMPİ* —

AKBABANIN ROMANI

SİHİRLİ HAVUZ

Yazan: Thorne SMİTH *Çeviren: Azize ERTEN*

— 3 —

— Tamam. Şimdi hatırlıyorum. Arabayla beni sizin eve götürüp karına takdim ettin. Sonra ondan ödünç elbise aldın ve beraber gezmeye gittik. Karın bütün bunları gayet tabii karşılamıştı.

Mr. Pebble, yüzünde hafif bir tebessümle:

— Üzülme dedi, bunun sebebi vardı, sebebi... Bodruma sakladığı sevgilisi havasızlıktan boğulmak üzereydi. Yanlışlıkla az kalsın onun elbiselerini bavula koyacaktım.

— Üçümüz de birbirimize pek uygunduk değil mi?

— Belki değildik ama hiç olmazsa, o güzelim geceyi mânasız bir melodramla mahvetmeyecek kadar aklımız vardı... Daha sonra Sue bana harikulâde bir hafta sonu geçirdiğini anlattı. Sen belki inanmazsın ama Spray, karımla aramızın açılmasına, saadetimizin bozulmasına hep sen mâni oldun... Aslında sen, izdivacımızı yıkılmaktan koruyan biricik desteğin... Ancak ben sana bir ev temin ettikten sonra, karım da bana bir yuva hazırladı...

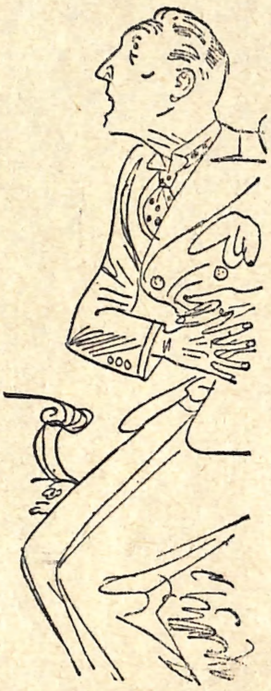

— 1 —

— Bir yardımda bulunabildiğime sevindim. Demek iğfal edilişim böyle oldu...

— Evet, böyle oldu... Karımın geceliğini geri verecek kadar kibarlık gösterdin...

— Pek güzel birşeydi doğrusu...

— Evet, fakat benimle beraberken o geceliği hiç giymezdi...

— Sen de o geceliği giyecek başka bir kız buldun...

— Evet, yapılacak en doğru iş buydu...

Mr. Pebble'in sesi birden kederle dolmuştu. Cebinden küçük kare şeklinde bir kutu çıkardı ve kadına uzatarak:

— Ve eğer, dedi, sence bir mahzuru yoksa, bunu da kullanmanı rica ediyorum.

Spray, kutuyu açıp, siyah parlak opal'e hayretle bakakaldı. Mücevherin parlaklığı birden gözünü almıştı.

— Teşekkür ederim, Rex, elbette kullanacağım. Fakat o geceliği yüz defa tercih ederim taşa...

— Hâlâ o eski mevzudan kurtaramıyorsun kendini...

— Unutma ki, bu benim için sadece bir mevzu değil ayni zamanda bir meslekti de...

Mr. Pebble, yerinden kalkıp, piyanoya doğru yürüyerek konuştu:

— Ne berbat!.. Niçin merak kelimesini kullanmıyorsun?

— Merak mı, Allah kahretsin öyle merakı.. Bir nevi çılgınlık ayol...

Mr. Pebble üzülmüşe benziyordu:

— Söylediklerini tamamen unutmaya çalışıp, herşeye yeniden başlayalım. Çok daha iyi olur. Bak Sue de sana bir hediye göndermiş.

Rex, piyanonun üstündeki paketi alıp, divana götürdü. Spray, paketi açıp, içindeki kardı yüksek sesle okudu:

«— Kocamın metresi Spray Summers'a, patronun karısı. Sue Pebble'dan... Tebrikler».

— 2 —

Mr. Pebble'un, dudaklarının kenarlarında hafif bir tebessüm belirmişti.

— Noktası noktasına doğru ve tam: Bence sportmen bir insana yakışacak hareket.

Küçük bir çığlık, adama sözlerini yarım bıraktırdı. Spray, kocaman bir çift terlik almıştı eline... Mr. Pebble, terliklere bakar bakmaz, bunun âdi, kullanışsız bir şey olduğunu anlayıverdi. Karısı, bunları bulmak için kimbilir nekadar araştırmıştı ortalığı... Sue'nun sabrına bayılıyordu ama zevksizliğine de hani hiç tahammül edilir gibi değildi... Hele terlikleri olanca hızlarıyla midesine yiyince, Mr. Pebble'in öfkesi arttı. Fakat aile şerefini düşünerek gayet asîlâne bir tavırla ayağa kalkmıştı. Kollarını kavuşturarak:

— Yanıma gelip, edebinle tokat vursaydın, daha hoşuma giderdi, dedi, böyle uzaktan vurmak, senin gibi bir kadına yakışmaz. Pantalonumun, oturacak yerine bir tekme indirseydin keşke...

— Orasını da göster de bir tekme de istediğin yere savurayım...

— Madam, affedersiniz ama bunu göstermeye niçin mecbur oluyorum yani?. Açıkçası pantalonunu çıkar demektir bu... Sizin hesabınıza hoş birşey değil bu... Tekmeniz, Herkül'ünkü kadar kuvvetli olsa bile gene tehlike var...

Mr. Pebble'in sözleri Spray'in öfkesini geçirmeye yetmedi. Hattâ bilâkis arttırmıştı bile... Kadın, terliği sımsıkı kavrayıp, ikinci bir atışa hazırlandı...

— Eğer ben tokatlamaya kalkarsanız ben de hiç gözünüzün yaşına bakmadan bütün nasırlarınıza birden basıveririm. Çok rica ederim böyle bir şeye mecbur etmeyin...

Spray'in yukarı kalkan kolu, çaresiz bir halde yana düştü. Tehdit işe yaramıştı. Daha lâfı edilirken bile kadının nasırları acımaya başladı...

— Bana böyle kötü muamele etmekle karının ekmeğine yağ sürüldü... Asla unutmayacağım bunu... Şu terliklere bak... Bunları senin başında parçalamalıydım ya...

— 3 —

Kadın, gayet acıklı bir tavırla ayağını ileri uzattı. Adam, dehşet içinde terliklere baktı. Gerçi estetik bakımdan Mr. Pebble'in midesini bulandıracak kadar kötüydüler ama nedense işte ihtiyarın şakacı tarafına hitabedivermişlerdi...

— Canım böyle garip garip konuşmasana. Ben bu terlikler hakkında hiç bir şey bilmiyorum. Pekâlâ terlik işte... Nesi var sanki?... Tam senin ayağına göre...

Spray hıçkırdı:

— Beni rezil ettin. Rezil ettin. Şimdi ne yapacağım biliyor musun?...

— Bilmeme imkân ve ihtimâl yok.

— İçi muflonlu haminne terliklerinden bir çift alıp, doğum gününde karına hediye göndereceğim. Hem de sen götüreceksin terlikleri... Bunu unutma.

— Korkarım ki bu emrinizi yerine getiremiyeceğim.

— Acaba kendini ne zannediyor, senin karın?... Daha genç değilsem bile hiç olmazsa ondan bir farkım yok. Zaten biliyorum ondan beş on yaş küçüğüm.

Bu derece akla hayâle sığmaz lâflar eden kadınla çene yarıştırmanın faydasızlığını anlayan Mr. Pebble, uzun seneler sonunda edindi tecrübelere rağmen, en yapılamıyacak şeyi yaptı.

— Haklı olduğuna eminim. Galiba on yaşına yaklaştın artık...

— Allah senin belânı versin, geveze moruk. Gene söylüyorum, Allah belânı versin... Beni çocuk yerine mi koymak niyetindesin?

— Şayet hep seneleri geri geri saymaya devam edersen, çok geçmeden kundak çocuğu olacaksın. Ondan sonra da kucaklarda gezersin artık!...

— Nerede o günler...

— Peki kimin kucağında olmayı isterdin?

— Tabii senin şu soba borusunu andıran kollarının arasında sıkışıp kalmak istemem... Annemin kucağı en iyi yerdir.

(Sonu var)

— 4 —

Dünya Karikatürleri

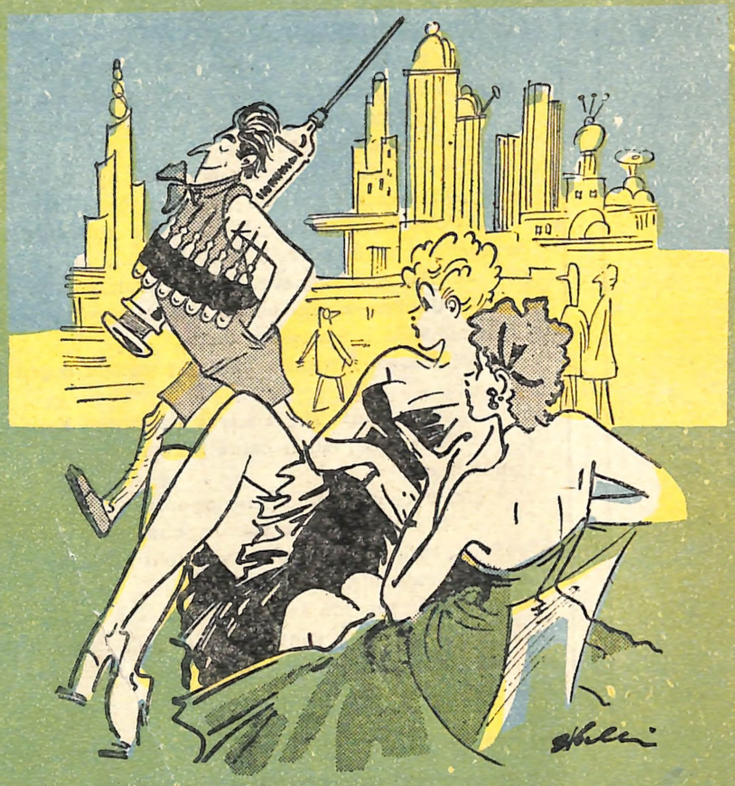

— Bak, çocukçu geçiyor!..

— İtalyan —

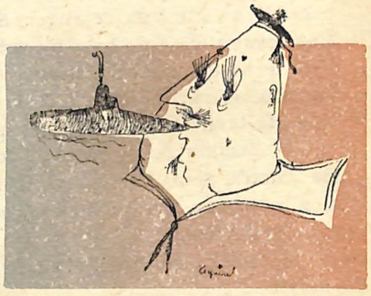

Herkesin bir sigara içişi vardır!..

— Fransız —

YAZISIZ!..

— Fransız —

— Bu üçüncü oluyor: Ceketinde altın gibi bir saç teli buluyorum... İnsan, hiç olmazsa bunun güzel sahibinden kullandığı boyanın markasını sorar!..

— İtalyan —

Türkiye İş Bankası

1954

Yılı İkramiye Planı:

1.500.000 Lira

Bahçeli 30 Ev

1 Temmuz Çekilişi
Bahçeli 4 Ev

25 Ağustos Çekilişi
Bahçeli 6 Ev

Çeşitli Para İkramiyeleri

Hesabınızda daima en az 150 lira bulundurunuz

BASIN REKLAM Tel: 9450

Yemeklerin İyisi

Berta İLE OLUR

UCUZ
TEMİZ
BESLEYİCİ
İKRAMİYELİ

Amerikan Tipi

Berta

NEBATİ MUTBAK MARGARİNİ

Perdede büyük muvaffakiyetler kazanan Lâle Oraloğlu bu sene: Leylâklar altında, 6 Ölü var, Nilgün filimlerinde oynuyor

Lâle Oraloğlu

PURO İÇİN NE DİYOR...

"PURO, fevkalâde bir Tuvalet Sabunu olmakla beraber, aynı zamanda, terkibinde krem hassaları bulunan müessir ve pratik bir güzellik müstahzarıdır. Cildinizi korumak, genç ve güzel kalmak için PURO'dan şaşmayınız.

1 PURO, cilt üzerindeki siyah benek ve güzelliği bozan sivilcelerin teşekkülüne mani olur

2 PURO, cildin derinliklerine kadar nüfuz ederek yabancı ve zararlı maddeleri temizler

3 PURO, cildin gizli kalan güzelliğini ve cazibesini meydana çıkarır

BOL KÖPÜKLÜ NEFİS KOKULU

PURO Güzellik Metodunu bugünden itibaren siz de tatbik ediniz.

PURO

TUVALET SABUNU 100 DE 100 SAFTIR

Mael 4-20

Üç Katlı Ev

Roman

Yusuf Ziya Ortaç

Üçüncü baskısı çıktı

Fiatı 100 Kuruş
100 kuruşluk posta pulu karşılığı taahhütlü olarak gönderilir.

Seba Melikesi Belkıs!

Eşsiz sinema romanı... Dünyanın en güzel sinema yıldızının bir tablo kadar güzel resimlerile süslü.

Fiatı: 50 Kuruş

Not: 50 kuruşluk posta pulu göndermek kâfidir.

Etibank, T. Ticaret ve İş Bankalarile Milli Reasürans Şti. nin kurduğu

Ankara Sigorta Şti

Hayatını, Malını Düşünenlerin sığınağıdır

İŞ MERKEZİNİN YENİ ADRESİ

Galata — Bankalar Cd. No. 80

ANKARA SİGORTA HANI

TELEFON :
Müdür : 42664
Santral : 47580
Telgraf :
Antas — İSTANBUL

Akbaba
siyasî mizah gazetesi

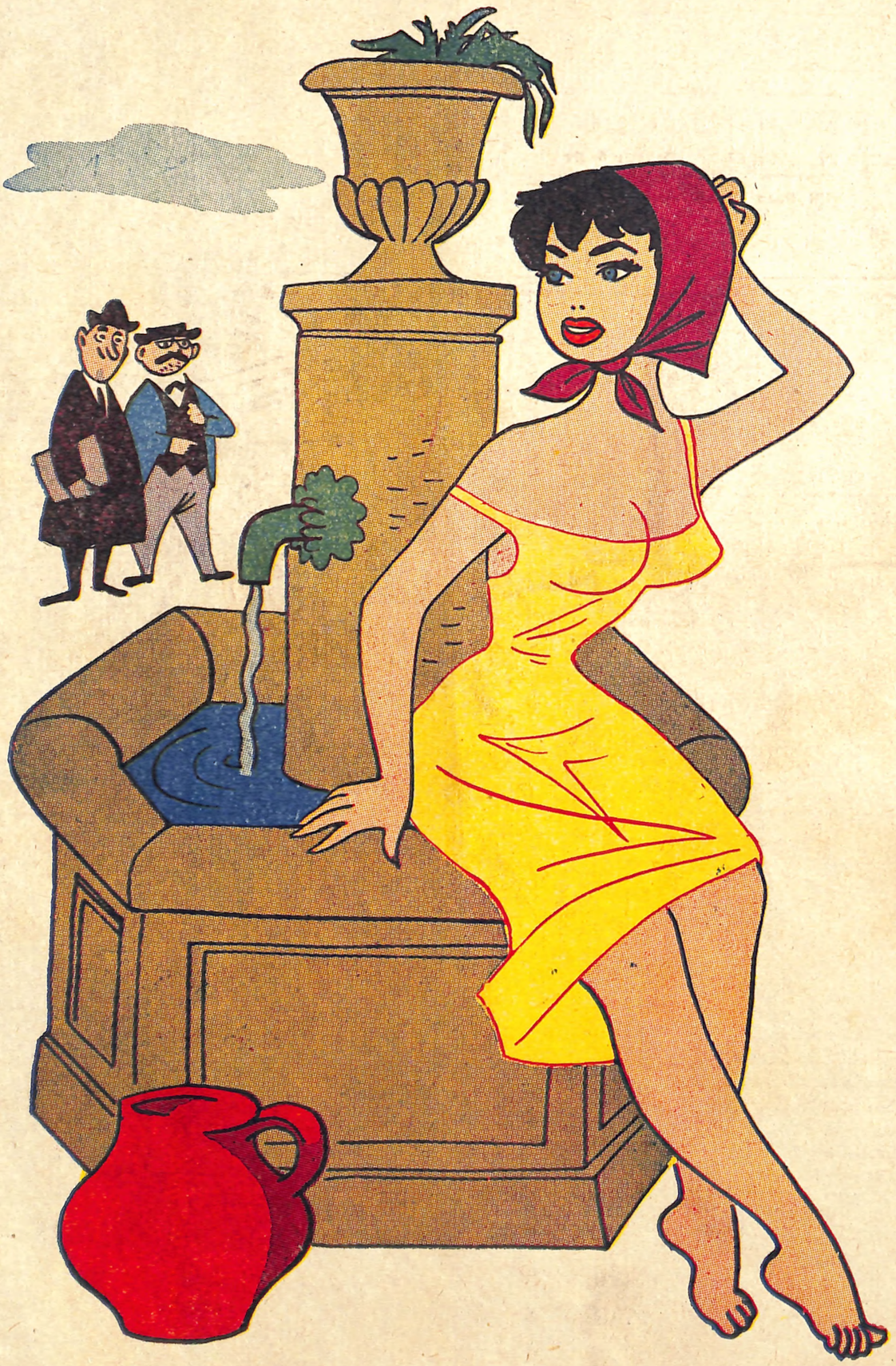

— Millet sıcaktan yanıyor, herkesin gözü çeşmede!